

Trutovi rytíři z Poříčí

Dne 14. 10. 2021 byla v rámci projektu Dotkni se vesmíru vypuštěna poslední sonda do stratosféry. Už od 6. září se skoro denně vypouštěly dvě sondy. 24. 9. 2021 přišel náš den. Celému našemu devítičlennému týmu bylo vzhledem k počasí jasné, že dohonit sondu nebude vůbec jednoduché. Naše sonda nesla jméno Neptunovo těleso a přáli jsme si, aby vzlétla co nejvíce do stratosféry. Ale foukalo. A to hodně. Predikce místa dopadu bylo Velké Meziříčí. Tam většina z nás ještě nikdy nebyla.

Rozdělili jsme se na dvě posádky. Jedna posádka vyrazila do Prahy, kde místem odletu byla Observatoř Libuš – Český hydrometeorologický ústav. Místo bylo strategicky vybráno, aby byla malá pravděpodobnost zahraničního dopadu sondy.

Druhá část týmu jela co nejrychleji směr Velké Meziříčí. Vybrali jsme Řehořovský Vrch (645 m n. m.), kde jsme chtěli rozbalit svou přijímací stanici a chytat jeden z posledních vysílajících signálů před dopadem sondy. Poslední signál byl jeden z nejdůležitějších, abychom sondu našli a mohli si tak prohlédnout fotky, které se během letu nafotily. Nervozita v autě stoupala, protože jsme díky trasovacímu systému Habhub

tracker viděli, že sonda chvílemi letí až 39 m/s. A takou rychlostí naše auto opravdu nejelo, zvláště v pátek před prodlouženým víkendem.

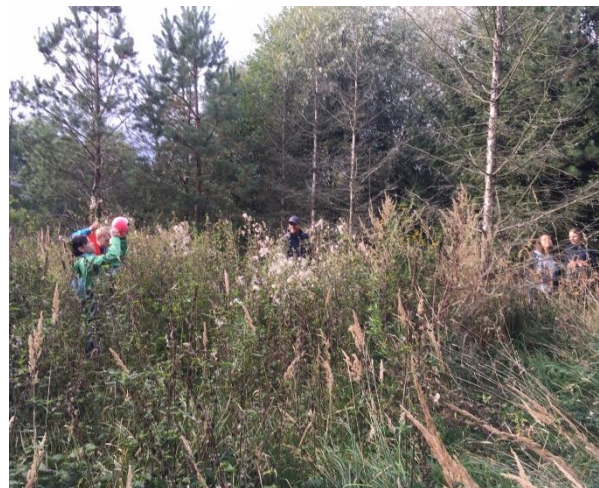
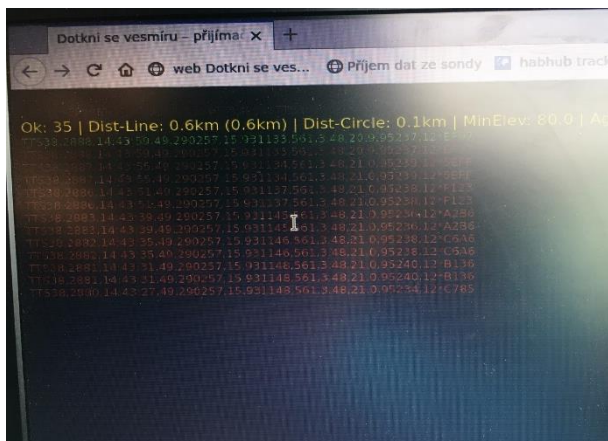

Na smluvené místo jsme dorazili po třech hodinách jízdy. Poloha byla vybrána skvěle, ale foukalo tak silně, že jsme se po několika minutách rádi schovali do auta. Začali jsme diskutovat, zda nezvolit jiné stanoviště, jako třeba rozhlednu Fajtův kopec. Jenže nás začal tížit čas. Věděli jsme, že jakmile balón sondy praskne, máme půl hodiny, než sonda dopadne. A balón už praskl. A Velké Meziříčí vypadalo, že pod tíhou dopravního provozu a všudypřítomných kolon

praskne také. Byla tak velká zácpa, že jsme to museli otočit. Při cestě směrem na Jabloňov náš čas

téměř vypršel. Zachránila nás skládka. Vylezli jsme na zarostlou starou skládku a začali chytat signál. A povedlo se. Dokonce byla v tu chvíli nad námi. Takový malý zázrak.

Díky zachycenému signálu před dopadem jsme mohli odhadnout místo dopadu. Bylo 9 km od nás. Sonda pak ještě chvíli vysílala a najít ji bylo tak pro nás jednoduché. Naše svítivá oranžová barva na polystyrenové kouli nám nakonec nebyla k ničemu, neboť místo dopadu bylo úplně zarostlé, schované a neobydlené. O to větší radost jsme však měli, že jsme to dokázali.

Teď už zbýval návrat k naší domovské škole ZŠ Trutnov 3 – Náchodská 18. Přijeli jsme unavení, ale spokojení ze zážitku, který třeba už ve svém životě nikdy nezažijeme.

